

Scenár k zážitkovému čítaniu

Hľadám lepšiu mamu

(Katarína Greňová, Lekárska knižnica ŠÚDTaRCH, n. o., D. Smokovec)

Veková skupina: žiaci I. a II. ročníka ZŠ

Počet detí: 15-20 detí

Trvanie: 45 minút

Použitá literatúra: FUTOVÁ, G. *Hľadám lepšiu mamu*. Bratislava : Mladé letá, 2009.

Cieľ čítania: oboznámenie detí s postupom, ktorý im má pomôcť v situácii, keď budú potrebovať pomoc a nebudú sa môcť spoľahnúť na svojich blízkych. „Nácvik komunikačných zručností potrebných na zaistenie vlastnej bezpečnosti.“- to je pre učiteľku, ktorá by potrebovala múdry cieľ.

Na úvod deti privítame v knižnici a stručne im predstavíme jej činnosť. Nasleduje **otázka pre deti**: „Stratil sa už niekedy niekto z vás?“ Po ich odpovediach ich uvedieme do témy, ktorej sa chceme pri zážitkovom čítaní venovať, a tou je osvojenie si postupu pri vyhľadání pomoci v prípade núdze. Deťom prečítame 10. kapitolu z knihy, stranu 52 po vetu „Dostali sme hlásenie, že tu na lavičke spí opustené dieťa, a to moja neterka nevie trafiť domov!“

Po prečítaní ukážky nasleduje ďalšia **otázka pre deti**: „Myslíte, že Katka urobila dobre, keď ostala sedieť na ulici sama na lavičke, keď u nich nebol nikto doma?“ Zhodnotíme všetky ich odpovede a pokračujeme otázkou: „Komu by ste zavolali vy, keby ste sa ocitli v rovnakej situácii ako Katka? Pri tejto otázke použijeme metódu brainstorming – búrka nápadov, keď deti bez dlhého rozmýšľania hovoria svoje nápady. Všetky ich návrhy zapisujeme na pripravenú tabuľu a nakoniec z nich vyberieme tie, ktoré spoločne s deťmi považujeme za najlepšie.

Nasleduje ďalšia časť ukážky z knihy zo strany 52-53 po vetu, že ju ujo odviezol k sebe domov. Po prečítaní dáme deťom **ďalšiu otázku**: „Vedeli by ste sami zatelefonovať na políciu, keby ste potrebovali pomoc? Viete aké telefónne číslo má polícia?“ Po ich odpovediach im uvedieme správne, telefónne číslo a vyzveme ich, aby si ho zapamätali, príp. si ho uložili do svojich mobilných telefónov. Upozorníme ich, že telefonovať naň môžu, iba ak je to nevyhnutné a nesmú ho zneužívať.

Nasleduje hra pre deti

Aby si deti zapamätali telefónne číslo polície, pripravíme si pre nich cvičenie. Na kartičky z papiera napíšeme rôzne telefónne čísla, uložíme ich na stôl číslom dole a vyzveme deti, aby kartičky postupne obracali a hádali, ktoré číslo je správne. Tým, že sa pri kartičkách vystriedajú všetky deti, a každý to číslo uvidí aj napísané, je väčší predpoklad, že si ho

zapamätajú. Keď už deti vedia telefónne číslo, rozdelia sa do dvojíc, kde jeden z dvojice hrá dieťa, ktoré potrebuje pomoc a druhý hrá policajta, ktorému sa dieťa dovolalo. Na začiatku im názorne predvediem, ako má taký telefonát vyzerat' (ako sa predstaviť, čo je potrebné povedať...) a predvedieme aj spätná volanie, keď policajt overuje, či je telefonát pravdivý a či nejde len o nevhodnú hru detí. Pri predvedení spätného volania ich opätovne upozorním na to, aby nezneužívali toto číslo a telefonovali iba keď je to nevyhnutné. Potom už hrajú hru iba deti. Z ich rozhovorov zistíme, akú predstavu majú deti, keď volajú na políciu i to, ktorú situáciu vnímajú ako situáciu, v ktorej potrebujú pomoc.. Po uskutočnenom telefonáte si deti môžu vymeniť pozície. Na záver hry zopakujeme deťom telefónne číslo na políciu a stručne zhrnieme, ako a kedy by mali na políciu telefonovať a čo majú pri telefonovaní povedať.